

מסכת שביעית

פרק י

א. שביעית, משמטת את המלון בשטר ושלל בשטר. הקפת החנויות, אינה משמטת, ואם עשאה מלון, הרי זה משמט. רבי יהודה אומר, הראשון הראשון משמט. שוכר שכיר, אינו משמט, ואם עשאו מלון, הרי זה משמט. רבי יוסי אומר, כל מלאכה שפוסקת בשביעית, משמטת, ושאינה פוסקת בשביעית, אינה משמטת:

ב. השוחט את הפרה וחלקה בראש השנה, אם היה החדש מעבר, משמט. ואם לאו, אינו משמט. האונס, והמפתה, והמוציא שם רע, וכל מעשה בית דין, אין משמטין. המלון על המשכון, והמוסר שטרותיו לבית דין, אינו משמטין:

ג. פרוזבול, אינו משמט. זה אחד מן הדברים שהתקין הלל הזקן, כשראה שנמנעו העם מלהלוות זה את זה ועוברין על מה שכתוב

בַּתּוֹרָה (דברים טו) הַשָּׁמַר לָךְ פֶּן יִהְיֶה דְבָר עִם לִבְכָּךְ בְּלִיעֵל וְגו',
הַתְּקִין הַלֵּל לַפְּרוֹזְבוֹל:

ד. זֶהוּ גּוֹפּוֹ שֶׁל פְּרוֹזְבוֹל. מוֹסֵר אֲנִי לָכֶם אִישׁ פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִי
הַדֵּינִים שְׁבִמְקוֹם פְּלוֹנִי, שְׁכָּל חוֹב שְׁיֵשׁ לִי, שְׁאֲגַבְנוּ כָּל זְמַן
שְׁאֲרָצָה. וְהַדֵּינִים חוֹתְמִין לְמַטָּה, אוֹ הַעֲדִים:

ה. פְּרוֹזְבוֹל הַמִּקְדֵּם, כָּשֶׁר, וְהַמֵּאַחֵר, פָּסוּל. שְׁטָרֵי חוֹב הַמִּקְדָּמִים,
פָּסוּלִים, וְהַמֵּאַחֲרִים, כָּשֶׁרִים. אֶחָד לִזֶּה מִחֲמִשָּׁה, כּוֹתֵב פְּרוֹזְבוֹל
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד. חֲמִשָּׁה לְוִין מֵאֶחָד, אֵינוֹ כּוֹתֵב אֶלָּא פְּרוֹזְבוֹל אֶחָד
לְכֻלָּם:

ו. אֵין כּוֹתְבִין פְּרוֹזְבוֹל אֶלָּא עַל הַקֶּרְקַע. אִם אֵין לוֹ, מְזַכֶּה הוּא
בְּתוֹךְ שְׂדֵהוּ כָּל שְׁהוּא. הֵיטָה לוֹ שְׂדֵה מִמִּשְׁכַּנְתָּ בָּעִיר, כּוֹתְבִין עָלֶיהָ
פְּרוֹזְבוֹל. רַבִּי חֲצָפִית אוֹמֵר, כּוֹתְבִין לְאִישׁ עַל גִּכְסֵי אִשְׁתּוֹ,
וְלִיתּוֹמִים עַל גִּכְסֵי אֶפּוֹטְרוֹפִין:

ז. כְּנִגְת דְּבוּרִים, רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר, הֲרִי הִיא כְּקֶרְקַע, וְכוֹתְבִין
עָלֶיהָ פְּרוֹזְבוֹל, וְאֵינָה מְקַבֶּלֶת טַמְאָה בְּמִקּוּמָהּ, וְהַרוֹדָה מִמֶּנָּה
בְּשַׁבָּת חֵיב. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֵינָה כְּקֶרְקַע, וְאֵין כּוֹתְבִין עָלֶיהָ
פְּרוֹזְבוֹל, וּמְקַבֶּלֶת טַמְאָה בְּמִקּוּמָהּ, וְהַרוֹדָה מִמֶּנָּה בְּשַׁבָּת, פָּטוּר:

ח. המַחֲזִיר חֹב בַּשְּׁבִיעִית, יֹאמֶר לוֹ מְשִׁמֵּט אָנִי. אָמַר לוֹ אִף עַל פִּי כֹן, יִקְבֹּל מִמֶּנּוּ, שְׁנֵאָמַר (דְּבָרִים טו) וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמֵטָה. כִּיּוֹצֵא בּוֹ, רוֹצֵחַ שְׁגָלָה לְעִיר מְקֻלָּט וְרָצוּ אַנְשֵׁי הָעִיר לְכַבְּדוֹ, יֹאמֶר לָהֶם, רוֹצֵחַ אָנִי. אָמְרוּ לוֹ, אִף עַל פִּי כֹן, יִקְבֹּל מֵהֶם, שְׁנֵאָמַר (שִׁם יט) וְזֶה דְּבַר הָרוֹצֵחַ:

ט. המַחֲזִיר חֹב בַּשְּׁבִיעִית, רוֹחַ חֲכָמִים נוֹחָה מִמֶּנּוּ. הַלֵּוֹה מִן הַיָּר שְׁנֵתִגְּרוּ כָּנִיו עִמּוֹ, לֹא יִחֲזִיר לְכָנִיו. וְאִם הִחֲזִיר, רוֹחַ חֲכָמִים נוֹחָה מִמֶּנּוּ. כָּל הַמִּטְלָטְלִין, נִקְנִין בַּמְשִׁיכָה. וְכָל הַמְּקַיֵּם אֶת דְּבָרוֹ, רוֹחַ חֲכָמִים נוֹחָה מִמֶּנּוּ: